

ROZTOPIONY (6) *part praet pass pf*

roztopiony (4), **roztopion** (2).

rof- (5), roz- (1).

Pierwsze oraz drugie o jasne; -ón; -ony z tekstów nieoznaczających ó lub oznaczających niekonsekwentnie.

sg m N (praed) roztopión (1). ◇ A roztopiony (1). ◇ f A roztopioną (1). ◇ I roztopioną (1). ◇ n N roztopion(e) (1). ◇ pl N subst m (praed) roztopiony (1) RejPos. ◇ [G roztopionych.]

Sł stp s.v. roztopić, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. roztopniałość.

Rozpuszczony, który stał się płynny w wyniku ogrzewania; liquefactus, liquidus Cn (6) : Tuk kołci owczich roftopiony zolejkiem orzechowym przymieszawszy cukru białego/ [...] gdyby ktho pił/ tedy kamień wnątrz łamie FalZioł IV 2b, IV 48d; Liquor, Roftopión bywam. Mącz 195b; nátlucże żagáwie z fołá/ á w ránę ich náthkay/ pothym mu [koniowi] łmołá álbo roftopioną siárką záléy SienLek 178, 156v.

Wyrażenie: »w gorącości roztopiony« (1): Iż oto ledá kiedy przydzie dzień Páńłki iáko złodziey/ w kthory [...] żywióły wżytki w gorącości roftopiony będą RejPos 6.

[Przen:

W porównaniu: Piłm choć potrzebnych [...] gorącym ogniem ludzkiej przeciwności/ síłá być požartych ábo ná xtált wołku roftopionych/ z doświádczenia wiedząc: myśliłem o tym/ iákobym ten fwoy łzkrypt ná światło pułzczáiac/ od takiego ognia obwárowác był miał. BronApokr A2.]

Synonimy: rozcieczony, rozciekły.

Cf ROZTOPIĆ

ALKa